

Arrest

nr. 246 067 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 juni 2020 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. D'HAENE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitisch Iraakse Koerd te zijn, geboren op X1992 in X (Koerdische Autonome Regio - KAR). U woonde echter uw hele leven in Rashidiyah, Mosul (Centraal-Irak). U ging tot het vijfde leerjaar naar school en begon vanaf dan te werken in de winkel van uw vader. Hier verkochten jullie keukenartikelen. U heeft twee broers en een zus. Uw oudste broer M. X verblijft, volgens u, sinds 2006 in België en zou hier als vluchteling erkend zijn.

Uw zus is gehuwd maar u heeft geen contact meer met haar. Uw broer H. is sinds juni 2018 vermist. Tot op de dag van vandaag is er geen nieuws van uw broer. U werkte samen met H. in de winkel van uw vader. U maakte de inval van Daesh mee in Mosul begin juni 2014. Jullie bleven wonen in Mosul en u baatte samen met H. verder de winkel uit. Tijdens deze periode heeft Daesh u eenmaal opgepakt toen u stond te roken voor uw winkel. Roken was immers verboden onder het Daeshregime. Uw vader moest een boete betalen en als straf werd tevens een stuk van uw vinger afgehakt. Daeshleden kwamen voorts ook tweemaal keukengerief kopen in jullie winkel. Bij gebrek aan goederen, dienden jullie uiteindelijk de winkel te sluiten. Eens Daesh verdreven was in 2017 kwam Hashed Al Shaabi aan de macht in Mosul. Op 20/06/2018 vertrok u 's avonds naar een vriend in de Al Araby wijk. Uw vernam later die avond van uw vader dat Hashed Al Shaabi in uw afwezigheid bij jullie thuis was langsgeweest op zoek naar u. Uiteindelijk werd uw broer H. door hen meegenomen. Sindsdien ontbreekt ieder spoor van hem. U vader raadde u aan niet meer naar huis terug te keren. Jullie hoorden dat Hashed al Shaabi waarschijnlijk naar u op zoek was en uw broer had meegenomen omdat jullie voorheen producten verkocht hadden aan Daesh-leden en verdacht werden van collaboratie. Uw vader besloot dat het te onveilig voor u was om nog in Irak te blijven en hij regelde uw vertrek. U verliet Irak eind juni / begin juli 2018 en reisde, vermoedelijk via Italië en voor het overige voor u onbekende landen, verder tot in België. U vroeg internationale bescherming aan in België op 31/08/2018. Via uw vader vernam u dat hij twee keer ging informeren bij Hashed al Shaabi naar H.. Hij zou er telkens vernomen hebben dat u zich bij hen dient aan te melden daar ze bepaalde informatie van u willen. Hierna zouden u en uw broer worden vrijgelaten, zo deelden ze uw vader mee.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft dan wel dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit omwille van volgende redenen.

U verklaarde Irak te hebben verlaten en er tot op heden niet te kunnen terugkeren uit vrees voor Hashed Al Shaabi. Uw broer H. werd in juni 2018 meegenomen door Hashed Al Shaabi, vermoedelijk daar ze jullie verdenken van collaboratie met Daesh ten tijde van hun overmacht in Mosul. Hashed al Shaabi is tot op heden naar u op zoek.

U heeft uw beweerde nood aan internationale bescherming geenszins aangetoond.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw asielrelaas niet heeft kunnen hardmaken. U komt doorheen uw verklaringen immers niet verder dan het uiten van loutere beweringen en veronderstellingen. U haalt aan dat Hashed al Shaabi jullie zoekt omdat jullie keukengerief verkochten aan Daesh en bijgevolg verdacht worden van collaboratie. Uw vader zou u hebben opgebeld met de boodschap dat Hashed al Shaabi bij jullie thuis was langsgeweest en uw broer had meegenomen. Het mag ook duidelijk zijn dat uw vader bezwaarlijk als een objectieve informatiebron kan worden beschouwd. Waarom ze bij jullie thuis langskwamen en hoe ze wisten waar jullie woonden, kan u ook niet concreet verduidelijken. U **veronderstelt** verraden te zijn door **iemand**, waarbij deze perso(o)(n)(en) eveneens jullie adres zou hebben doorgegeven aan Hashed Al Shaabi. Echter, u weet niet wie deze verrader(s) zou(den) kunnen zijn en waarom zij jullie zou(den) verraden hebben (CGVS2, p. 22). Gezien dit verraad de aanleiding zou geweest zijn voor uw problemen en uw uiteindelijke vlucht uit Irak, is het geenszins aannemelijk dat u hieromtrent niet (meer) duidelijkheid zou hebben.*

Vorst dient ook te worden gewezen op een aantal eigenaardigheden in uw verklaringen. Zo kan niet worden ingezien waarom Hashed al Shaabi, indien ze u werkelijk zoeken op verdenking van collaboratie met Daesh, pas medio juni 2018 voor het eerst bij jullie thuis langskwamen op zoek naar jullie. Daesh was toen immers al een jaar verdreven uit de regio (CGVS1, p. 26). Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er in de periode kort na de bevrijding wel degelijk sprake was van vergeldingsacties tegen (vermoedelijke) voormalige Daeshleden en –collaborateurs zodat logischerwijs kan worden verondersteld dat ook u en uw broer al eerder in het vizier zouden gekomen zijn (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Waarom “iemand” u dan plots pas een jaar na de bevrijding zou verklikt hebben, is ook niet duidelijk. Verder haalde u verscheidene redenen aan waarom Hashed Al Shaabi jullie viseerde. Zo kwamen ze enerzijds naar u en uw broer vragen omdat ze jullie betichtten van samenwerking met Daesh. Anderzijds viseerden zij jullie omdat jullie soennitische Koerden zijn die, volgens uw verklaringen door de militie als ongelovigen aanzien worden, (CGVS1, p. 25). Los van het feit dat uw verklaringen dienaangaande niet éénsluidend zijn, kan ook hier worden opgemerkt dat dit eveneens een loutere bewering van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Welke van bovenstaande nu de exacte reden was waarom Hashed Al Shaabi naar u op zoek was, blijft onduidelijk. Dit terzijde, in de lijn van voorgaande kan ook hier worden opgemerkt dat, ook al zou u worden gezocht omwille van het feit dat u een soennitische Koerd bent, er ook geenszins kan worden ingezien waarom jullie dan pas een jaar na de bevrijding zouden gezocht worden temeer daar kan verondersteld worden dat zij dan ook al eerder van jullie geloofsstrekking en etnische origine op de hoogte zouden geweest zijn. Eens zo bevreemdend is dan voorts de vaststellingen dat uw ouders, die eveneens soennitische Koerden zijn, geen problemen kennen of gezocht worden. Tot op heden wonen zij nog steeds in jullie ouderlijke woning in Mosul (CGVS1, p.7). Voorts kan ook niet worden ingezien waarom uw vader direct zou besloten hebben dat u uit veiligheidsredenen het land moest verlaten. Immers, nergens uit uw verklaringen blijkt dat Hashed al Shaabi (één van) de hierboven door u aangehaalde redenen waarom ze u zochten uitdrukkelijk tegen uw vader heeft aangehaald op het moment dat ze op de bewuste nacht van 20 juni 2018 aan jullie deur stonden. Op dat bewuste moment vroegen ze enkel waar u was, zo blijkt uw verklaringen (CGVS2, p. 21).

Ook over het verdere verloop van de gebeurtenissen legt u onaannemelijke verklaringen af. Eens Hashed Al Shaabi jullie huis uiteindelijk verliet en uw broer meenam is het bevreemdend vast te stellen dat uw vader er voor koos om die nacht zelf, te voet, naar u te komen om u te vertellen wat er gaande was (CGVS1, p. 24). Nochtans had hij u al van de hele gebeurtenis ingelicht via de telefoon. Waarom hij dan nog in persoon tot bij u moest komen, is niet onlogisch (CGVS1, p. 24). Zeker gezien het feit dat jullie zich in twee verschillende wijken bevonden, u bevond zich op dat moment bij een vriend in de Al Arabiye wijk en uw ouderlijk huis bevond zich in Rashidiyah (CGVS1, p. 10 en p. 23). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader de Hashed al Shaabi-leden had meegedeeld dat hij niet wist waar u was. Bovendien had hij ook aangegeven dat uw broer, naar wie ze vervolgens zouden gevraagd hebben, niet thuis was. Echter, kort nadien werd uw broer toch thuis opgepakt. Ook al zouden ze op dat moment, zoals u beweert, niet geweten hebben wie hij precies was – wat eveneens een loutere bewering is die overigens geen steek houdt indien uw bewering dat jullie door ‘iemand’ werden verklikt, klopt – er kan verondersteld worden dat het weinig voeten in de aarde zal gehad hebben voor hen om dit te achterhalen. Dat uw vader vervolgens, in de wetenschap dat Hashed al Shaabi op de hoogte was van het feit dat hij over H. aanwezigheid thuis gelogen had, dan nog de beslissing nam om u persoonlijk te komen opzoeken bij uw vriend is geenszins aannemelijk. Logischerwijs kan verondersteld worden dat uw vader, die na dit éénmalige bezoek van Hashed al Shaabi, direct besliste dat u het land moest verlaten omwille van uw veiligheid, geen enkel risico zou hebben willen lopen dat Hashed al Shaabi u alsnog zou vinden bij uw vriend in Al Araby-wijk. Gezien uw vader ook perfect met u via de telefoon kon communiceren, raakt zijn beslissing u persoonlijk te komen opzoeken onder de door u geschetste omstandigheden kant noch wal. Eens zo bevreemdend is voorts het feit dat Hashed al Shaabi, die aldus moet geweten hebben dat uw vader minstens over H. verblijfplaats had gelogen, dan zomaar vertrok en er voor het overige zonder meer vanuit zou gegaan zijn dat uw vader over uw afwezigheid thuis wél de waarheid sprak. Dat u bovendien net die ene avond, de eerste en enige keer dat Hashed Al Shaabi aan uw deur stond, niet aanwezig was thuis maar bij een vriend is overigens ook wel zeer ‘toevallig’ (CGVS1, p. 24 en CGVS2, p. 23).

Uw kennis over wat er zich volgend op de arrestatie van uw broer door Hashed al Shaabi bij u thuis blijkt voorts ook sterk te wensen over te laten. Bovendien is het ook heel opmerkelijk te moeten vaststellen dat u, sinds u via uw vader werd ingelicht over de inval bij u thuis, blijkbaar zelf geen enkele moeite meer nam nog contact te nemen met uw familie om u nog bijkomend te informeren. U nam pas voor het eerst weer contact een tijdje na uw aankomst in België (CGVS 1, p. 24). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat ook niet eens kan preciseren hoe vaak, waar en wanneer uw vader nog gaan informeren is

naar enig nieuws over uw broer (CGVS 1, p. 26 en 27). Dit alles is niet aannemelijk ingeval van een waarachtig relaas. Indien uw broer daadwerkelijk door Hashed al Shaabi werd opgepakt, mogelijks in uw plaats, u omwille hiervan direct besloot om alles en iedereen achter te laten en uw land te ontvluchten om uw leven te redden én u tot op heden meent te moeten vrezen voor uw leven ingeval van een terugkeer naar Irak, kan redelijkerwijs verondersteld worden dat u heel goed op de hoogte zou zijn van de stappen die uw vader allemaal heeft gezet na uw vertrek om uw broer terug te vinden, minstens dat u de nodige pogingen zou hebben ondernomen om meer informatie te weten te komen over wat er nu precies aan de hand is. Uw onwetendheid, en klaarblijkelijke desinteresse raken aan de kern van uw relaas en ondermijnen eens te meer uw geloofwaardigheid.

Eens zo verbazend is tot slot de vaststelling dat Hashed Al Shaabi, die geen weet hebben van uw vertrek uit Irak, ook nooit meer naar u zijn komen vragen bij uw ouders dan wel elders. Uw ouders, die deze hele periode, tot en met de dag van vandaag, nog steeds woonachtig zijn in hetzelfde huis kenden verder geen problemen meer (CGVS1, p. 25, CGVS2, p. 20). Zoals hierboven reeds aangehaald loog uw vader reeds eerder tegen Hashed al Shaabi over de verblijfplaats van H.. Dat ze dan nu zomaar zouden hebben aanvaard dat uw vader niet weet waar u bent en het hier dan ook maar bij laten, is wel heel opmerkelijk indien ze, zoals u beweert, u tot op heden willen.

Tot slot kan hier aan dit alles nog worden toegevoegd dat u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen ter staving van uw relaas.

Het mag niet verbazen dat bovenstaande bevindingen uw vrees voor Hashed Al Shaabi onaannemelijk maken.

Los van voorgaande bevindingen, kunnen ook menig vraagtekens geplaatst worden bij de reisweg die u aflegde van Irak naar België. U heeft er geen enkel idee van met welk paspoort u reisde, wat er in stond en waar dit momenteel is. U verklaarde dat uw paspoort door de smokkelaar bijgehouden werd en dat hij aan de controles op de luchthavens het paspoort in uw plaatst afgaf (CGVS1, p. 18). In de tweede luchthaven waar jullie waren, gaf hij u louter een papier dat u moest voorleggen aan de douane. U weet evenmin via welke landen, luchthavens of steden u gevlogen bent. U verklaarde niet rondgekeken te hebben, niets gelezen te hebben, geen woorden gezien te hebben en op geen enkel bord gelet te hebben (CGVS1, p. 18-19). U verklaarde dat jullie back-up verhaal bij eventuele controle zou zijn dat de smokkelaar uw baas was (CGVS1, p. 19). Verder spraken jullie geen details af. Juist gezien de vrees die u had, kan verondersteld worden dat u wel degelijk op voorhand zou zijn ingelicht en een (uitgebreid) back-up verhaal, waarin reisdoel, de reden van de reis en diets meer, duidelijk zouden afgesproken zijn. Er kan immers verondersteld worden dat ook de smokkelaar niet het risico zou willen lopen om, bij een eventuele controle, door te mand te vallen indien duidelijk zou blijken dat u van niets op de hoogte was en hij in uw plaats evidente vragen diende te beantwoorden. U kon immers ook geenszins op voorhand weten dat u geen vragen zou krijgen aangaande uw reisweg. U verklaarde bovendien uw paspoort, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs afgegeven te hebben aan de smokkelaar en dat al deze documenten 'waarschijnlijk' door hem teruggestuurd zijn naar uw familie (CGVS1, p. 22). Dat u dit ook niet met zekerheid blijkt te weten, is ook opmerkelijk. Uw onwetendheid en onvermogen duidelijke verklaringen af te leggen aangaande uw reisweg, alsook omtrent uw documenten, doet vermoeden dat u hieromtrent niet de waarheid vertelt en trekken de waarachtigheid van uw relaas verder in twijfel.

Rekening houdende met voorgaande dient dan ook te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus, in de zin van de vluchtelingenconventie, noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het **EASO COI Report: Irak – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**; de eerder genoemde **UNHCR International Protection Considerations van mei 2019**; en het document **UNHCR, Irak: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Irak - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (update I, november 2019)**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5dc04ef74.html> of <http://www.refworld.org/>), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn er terug rechtsreekse vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR. In het verleden werden restrictieve maatregelen ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KAR, al waren deze niet in de eerste plaats op etnische Koerden gericht. In de provincies Erbil en Sulaimaniyah werd de vereiste van een garantsteller om toegang te krijgen tot het grondgebied in het voorjaar van 2019 opgeheven. In de provincie Dohuk geldt een dergelijke binnenkomstvereiste enkel nog voor Arabieren afkomstig uit conflictgebieden of gebieden die in handen zijn geweest van IS en voor Turkmenen afkomstig uit Tal Afar. Etnische Koerden die het geweld in Centraal- Irak ontvluchten, kunnen zich voorts over het algemeen zonder problemen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig. Het lokale Asayish-kantoor van de beoogde verblijfplaats zal een veiligheids- en achtergrondcontrole uitvoeren.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iraq_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniya en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De KAR kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger.

Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de KAR actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de KAR. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note van juni 2019 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien. Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de Noord-Irak vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een jarenlange werkervaring beschikt. U verklaarde meerdere jaren gewerkt te hebben in een winkel van uw vader. U begon hier al tussendoor te werken toen u nog een kind was en naar school ging. Later namen uw broer H. en u de winkel over (CGVS1, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u verwanten heeft in Noord-Irak (CGVS1, p. 25; CGVS2, p.3). Na de inval van Daesh contacteerden deze verwanten uw vader om na te gaan hoe het gesteld was met jullie. Dit wijst toch op een zeker band en affiniteit van deze verwanten naar uw familie toe. Gevraagd naar de reden waarom u niet ginds, bij uw verwanten zou kunnen gaan, stelde u enkel "het is daar ook Irak" en uw probleem ook daar van toepassing zou zijn (CGVS1, p. 25). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u gekend zou hebben voor uw vertrek uit Irak zodat deze niet als een enige belemmering voor

hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd. U brengt voor het overige geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat u zich niet, als Iraakse Koerd, niet in de Koerdische Autonome Regio binnen uw land van herkomst, zou kunnen vestigen. Uit uw verklaringen blijkt overigens ook uitdrukkelijk dat u nooit gevraagd heeft aan uw verwanten of jullie eventueel bij hun konden verblijven (CGVS1, p. 25).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is. U verklaarde verwanten wonende te hebben in Noord-Irak waarmee uw vader in contact staat (CGVS1, p. 25). Zoals hierboven reeds aangehaald heeft u ook geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat u niet, eventueel tijdelijk, bij hen terecht zou kunnen. De Commissaris-zelf beschikt evenmin over dergelijke elementen. bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 3 en artikel 8 van het E.V.R.M.

Verzoeker verwijst naar een reisadvies van Buitenlandse Zaken en stelt:

“Voor een mannelijke twintiger van Soennitische en Koerdische origine is de situatie in Mossoul (in de provincie Ninawah) altijd en overal gevaarlijk. Zonder enige uitzondering. De bewering dat er een interne vluchtmogelijkheid is, wordt zonder meer tegengesproken door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

5. - Verzoeker betwist dan ook de overwegingen in de bestreden beslissing en meent dat het C.G.V.S. zich zowel in rechte als in feite vergist en niet met alle internationale en Belgische rapporten rekening houdt. Voor zover hij niet erkend kon worden als vluchteling, had hem minimum minimoris de subsidiaire bescherming moeten worden toegekend. M.b.t. dat aspect is de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd en uitgewerkt én is de motivering alleszins niet afdoende en niet toereikend.

[...]

2. - De belangen van verzoeker situeren zich in België en hij heeft reeds grote inspanningen geleverd om zich in België te integreren. Zijn broer Mohammad S. X heeft een F+kaart (stuk 4)”.

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

In het derde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 48.3 en 48.4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

“1.- Verzoeker benadrukt dat hij voldoende elementen heeft aangehaald dat zijn leven in gevaar is en hij het slachtoffer is van vervolging door Hashed Al Shaabi omwille van zijn Koerdische en Soennitische origine, een schending van het rookverbod en de beweerde collaboratie met Daeshleden. Zijn broer H. is vermist sinds juni 2018.

2. - Verzoeker betwist ook dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij zijn reisweg. Het is volstrekt normaal dat verzoeker, die zijn lot in handen heeft gelegd van mensensmokkelaars, tijdens de reis geen

notie had van de plaatsen waar hij geweest is, de documenten die daarvoor nodig waren en zich geen specifieke details kan herinneren.

3. - Wat de subsidiaire bescherming stelt verzoeker vast dat in de bestreden beslissing meer dan twee pagina's worden uitgetrokken om te verwijzen naar internationale rapporten. Die rapporten zijn verzoeker nooit voorgelegd en is er nooit een tegensprekelijk debat over gevoerd. Het is vanzelfsprekend dat het C.G.V.S., vooraleer een beslissing te nemen, die internationale rapporten aan verzoeker had moeten voorleggen. Verzoeker heeft nooit zijn standpunt kunnen meedelen en het C.G.V.S. verrast verzoeker met deze informatie.

4. - De informatie waarop het C.G.V.S. gaat ook in tegen de informatie die Buitenlandse Zaken verstrekt op haar website.

5. - Dit alles leidt zonder meer tot een schending van art. 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet."

In het vierde middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift het "reisadvies website Buitenlandse Zaken" en de verblijfskaart van de broer van verzoeker.

2.3. Verweerder brengt op 27 november 2020 een aanvullende nota bij.

Bij toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid worden volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

- update van de veiligheidssituatie - IVA Koerdische Autonome regio: UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- UNHCR, "Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation";
- EASO Country Guidance note: "Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq – "Security situation" van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: "Security situation" van oktober 2020;
- COI Focus Irak – "De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio" van 20 november 2019;
- COI Focus Irak – "De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio" met het vliegtuig van 19 september 2019.

3. Beoordeling

3.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stemmen tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning.

Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker kan dan ook niet nuttig verwijzen naar de verblijfskaart van zijn broer. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. Het neergelegde reisadvies voor Irak van Buitenlandse Zaken is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.5. Verzoeker herhaalt dat hij slachtoffer van vervolging is vanwege de Hashed Al Shaabi en betwist dat er vraagtekens kunnen worden gezet inzake de gevolgde reisweg.

Het louter herhalen van zijn verklaringen kan niet aangenomen worden als concrete weerlegging van de motivering die stelt:

“U verklaarde Irak te hebben verlaten en er tot op heden niet te kunnen terugkeren uit vrees voor Hashed Al Shaabi. Uw broer H. werd in juni 2018 meegenomen door Hashed Al Shaabi, vermoedelijk daar ze jullie verdenken van collaboratie met Daesh ten tijde van hun overmacht in Mosul. Hashed al Shaabi is tot op heden naar u op zoek.

U heeft uw beweerde nood aan internationale bescherming geenszins aangetoond.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw asielrelaas niet heeft kunnen hardmaken. U komt doorheen uw verklaringen immers niet verder dan het uiten van loutere beweringen en veronderstellingen. U haalt aan dat Hashed al Shaabi jullie zoekt omdat jullie keukengerief verkochten aan Daesh en bijgevolg verdacht worden van collaboratie. Uw vader zou u hebben opgebeld met de boodschap dat Hashed al Shaabi bij jullie thuis was langsgeweest en uw broer had meegenomen. Het mag ook duidelijk zijn dat uw vader bezwaarlijk als een objectieve informatiebron kan worden beschouwd. Waarom ze bij jullie thuis langskwamen en hoe ze wisten waar jullie woonden, kan u ook niet concreet verduidelijken. U **veronderstelt** verraden te zijn door **iemand**, waarbij deze perso(o)(n)(en) eveneens jullie adres zou hebben doorgegeven aan Hashed Al Shaabi. Echter, u weet niet wie deze verrader(s) zou(den) kunnen zijn en waarom zij jullie zou(den) verraden hebben (CGVS2, p. 22). Gezien dit verraad de aanleiding zou geweest zijn voor uw problemen en uw uiteindelijke vlucht uit Irak, is het geenszins aannemelijk dat u hieromtrent niet (meer) duidelijkheid zou hebben.*

Vorst dient ook te worden gewezen op een aantal eigenaardigheden in uw verklaringen. Zo kan niet worden ingezien waarom Hashed al Shaabi, indien ze u werkelijk zoeken op verdenking van collaboratie met Daesh, pas medio juni 2018 voor het eerst bij jullie thuis langskwamen op zoek naar jullie. Daesh was toen immers al een jaar verdreven uit de regio (CGVS1, p. 26). Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er in de periode kort na de bevrijding wel degelijk sprake was van vergeldingsacties tegen (vermoedelijke) voormalige Daeshleden en –collaborateurs zodat logischerwijs kan worden verondersteld dat ook u en uw broer al eerder in het vizier zouden gekomen zijn (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Waarom “iemand” u dan plots pas een jaar na de bevrijding zou verklikt hebben, is ook niet duidelijk. Verder haalde u verscheidene redenen aan waarom Hashed Al Shaabi jullie viseerde. Zo kwamen ze enerzijds naar u en uw broer vragen omdat ze jullie betichtten van samenwerking met Daesh. Anderzijds viseerden zij jullie omdat jullie soennitische Koerden zijn die, volgens uw verklaringen door de militia als ongelovigen aanzien worden, (CGVS1, p. 25). Los van het feit dat uw verklaringen dienaangaande niet éénsluidend zijn, kan ook hier worden opgemerkt dat dit eveneens een loutere bewering van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Welke van bovenstaande nu de exacte reden was waarom Hashed Al Shaabi naar u op zoek was, blijft onduidelijk. Dit terzijde, in de lijn van voorgaande kan ook hier worden opgemerkt dat, ook al zou u worden gezocht omwille van het feit dat u een soennitische Koerd bent, er ook geenszins kan worden ingezien waarom jullie dan pas een jaar na de bevrijding zouden gezocht worden temeer daar kan verondersteld worden dat zij dan ook al eerder van jullie geloofsstrekking en etnische origine op de hoogte zouden geweest zijn. Eens zo bevreemdend is dan voorts de vaststellingen dat uw ouders, die eveneens soennitische Koerden zijn, geen problemen kennen of gezocht worden. Tot op heden wonen zijn nog steeds in jullie ouderlijke woning in Mosul (CGVS1, p.7). Voorts kan ook niet worden ingezien waarom uw vader direct zou besloten hebben dat u uit veiligheidsredenen het land moest verlaten. Immers, nergens uit uw verklaringen blijkt dat Hashed al Shaabi (één van) de hierboven door u aangehaalde redenen waarom ze u zochten uitdrukkelijk tegen uw vader heeft aangehaald op het moment dat ze op de bewuste nacht van 20 juni 2018 aan jullie deur stonden. Op dat bewuste moment vroegen ze enkel waar u was, zo blijkt uw verklaringen (CGVS2, p. 21).

Ook over het verdere verloop van de gebeurtenissen legt u onaannemelijke verklaringen af. Eens Hashed Al Shaabi jullie huis uiteindelijk verliet en uw broer meenam is het bevreemdend vast te stellen dat uw vader er voor koos om die nacht zelf, te voet, naar u te komen om u te vertellen wat er gaande was (CGVS1, p. 24). Nochtans had hij u al van de hele gebeurtenis ingelicht via de telefoon. Waarom hij dan nog in persoon tot bij u moest komen, is niet onlogisch (CGVS1, p. 24). Zeker gezien het feit dat jullie zich in twee verschillende wijken bevonden, u bevond zich op dat moment bij een vriend in de Al Arabiye wijk en uw ouderlijk huis bevond zich in Rashidiyah (CGVS1, p. 10 en p. 23). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader de Hashed al Shaabi-leden had meegedeeld dat hij niet wist waar u was. Bovendien had hij ook aangegeven dat uw broer, naar wie ze vervolgens zouden gevraagd hebben, niet thuis was. Echter, kort nadien werd uw broer toch thuis opgepakt.

Ook al zouden ze op dat moment, zoals u beweert, niet geweten hebben wie hij precies was – wat eveneens een loutere bewering is die overigens geen steek houdt indien uw bewering dat jullie door ‘iemand’ werden verklikt, klopt – er kan verondersteld worden dat het weinig voeten in de aarde zal gehad hebben voor hen om dit te achterhalen. Dat uw vader vervolgens, in de wetenschap dat Hashed al Shaabi op de hoogte was van het feit dat hij over H. aanwezigheid thuis gelogen had, dan nog de beslissing nam om u persoonlijk te komen opzoeken bij uw vriend is geenszins aannemelijk. Logischerwijs kan verondersteld worden dat uw vader, die na dit éénmalige bezoek van Hashed al Shaabi, direct besliste dat u het land moest verlaten omwille van uw veiligheid, geen enkel risico zou hebben willen lopen dat Hashed al Shaabi u alsnog zou vinden bij uw vriend in Al Araby-wijk. Gezien uw vader ook perfect met u via de telefoon kon communiceren, raakt zijn beslissing u persoonlijk te komen opzoeken onder de door u geschetste omstandigheden kant noch wal. Eens zo bevreemdend is voorts het feit dat Hashed al Shaabi, die aldus moet geweten hebben dat uw vader minstens over H. verblijfplaats had gelogen, dan zomaar vertrok en er voor het overige zonder meer vanuit zou gegaan zijn dat uw vader over uw afwezigheid thuis wél de waarheid sprak. Dat u bovendien net die ene avond, de eerste en enige keer dat Hashed Al Shaabi aan uw deur stond, niet aanwezig was thuis maar bij een vriend is overigens ook wel zeer ‘toevallig’ (CGVS1, p. 24 en CGVS2, p. 23).

Uw kennis over wat er zich volgend op de arrestatie van uw broer door Hashed al Shaabi bij u thuis blijkt voorts ook sterk te wensen over te laten. Bovendien is het ook heel opmerkelijk te moeten vaststellen dat u, sinds u via uw vader werd ingelicht over de inval bij u thuis, blijkbaar zelf geen enkele moeite meer nam nog contact te nemen met uw familie om u nog bijkomend te informeren. U nam pas voor het eerst weer contact **een tijdje na uw aankomst in België** (CGVS 1, p. 24). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat ook niet eens kan preciseren hoe vaak, waar en wanneer uw vader nog gaan informeren is naar enig nieuws over uw broer (CGVS 1, p. 26 en 27). Dit alles is niet aannemelijk ingeval van een waarachtig relaas. Indien uw broer daadwerkelijk door Hashed al Shaabi werd opgepakt, mogelijks in uw plaats, u omwille hiervan direct besloot om alles en iedereen achter te laten en uw land te ontvluchten om uw leven te redden én u tot op heden meent te moeten vrezen voor uw leven ingeval van een terugkeer naar Irak, kan redelijkerwijs verondersteld worden dat u heel goed op de hoogte zou zijn van de stappen die uw vader allemaal heeft gezet na uw vertrek om uw broer terug te vinden, minstens dat u de nodige pogingen zou hebben ondernomen om meer informatie te weten te komen over wat er nu precies aan de hand is. Uw onwetendheid, en klaarblijkelijke desinteresse raken aan de kern van uw relaas en ondermijnen eens te meer uw geloofwaardigheid.

Eens zo verbazend is tot slot de vaststelling dat Hashed Al Shaabi, die geen weet hebben van uw vertrek uit Irak, ook nooit meer naar u zijn komen vragen bij uw ouders dan wel elders. Uw ouders, die deze hele periode, tot en met de dag van vandaag, nog steeds woonachtig zijn in hetzelfde huis kenden verder geen problemen meer (CGVS1, p. 25, CGVS2, p. 20). Zoals hierboven reeds aangehaald loog uw vader reeds eerder tegen Hashed al Shaabi over de verblijfplaats van H.. Dat ze dan nu zomaar zouden hebben aanvaard dat uw vader niet weet waar u bent en het hier dan ook maar bij laten, is wel heel opmerkelijk indien ze, zoals u beweert, u tot op heden willen.

Tot slot kan hier aan dit alles nog worden toegevoegd dat u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen ter staving van uw relaas.

Het mag niet verbazen dat bovenstaande bevindingen uw vrees voor Hashed Al Shaabi onaannemelijk maken.

Los van voorgaande bevindingen, kunnen ook menig vraagtekens geplaatst worden bij de reisweg die u aflegde van Irak naar België. U heeft er geen enkel idee van met welk paspoort u reisde, wat er in stond en waar dit momenteel is. U verklaarde dat uw paspoort door de smokkelaar bijgehouden werd en dat hij aan de controles op de luchthavens het paspoort in uw plaatst afgaf (CGVS1, p. 18). In de tweede luchthaven waar jullie waren, gaf hij u louter een papier dat u moest voorleggen aan de douane. U weet evenmin via welke landen, luchthavens of steden u gevlogen bent. U verklaarde niet rondgekeken te hebben, niets gelezen te hebben, geen woorden gezien te hebben en op geen enkel bord gelet te hebben (CGVS1, p. 18-19). U verklaarde dat jullie back-up verhaal bij eventuele controle zou zijn dat de smokkelaar uw baas was (CGVS1, p. 19). Verder spraken jullie geen details af. Juist gezien de vrees die u had, kan verondersteld worden dat u wel degelijk op voorhand zou zijn ingelicht en een (uitgebreid) back-up verhaal, waarin reisdoel, de reden van de reis en diets meer, duidelijk zouden afgesproken zijn. Er kan immers verondersteld worden dat ook de smokkelaar niet het risico zou willen lopen om, bij een eventuele controle, door te mand te vallen indien duidelijk zou blijken dat u van niets op de hoogte was en hij in uw plaats evidente vragen diende te beantwoorden.

U kon immers ook geenszins op voorhand weten dat u geen vragen zou krijgen aangaande uw reisweg. U verklaarde bovendien uw paspoort, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs afgegeven te hebben aan de smokkelaar en dat al deze documenten 'waarschijnlijk' door hem teruggestuurd zijn naar uw familie (CGVS1, p. 22). Dat u dit ook niet met zekerheid blijkt te weten, is ook opmerkelijk. Uw onwetendheid en onvermogen duidelijke verklaringen af te leggen aangaande uw reisweg, alsook omtrent uw documenten, doet vermoeden dat u hieromtrent niet de waarheid vertelt en trekken de waarachtigheid van uw relaas verder in twijfel."

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat in de bestreden beslissing meer dan twee pagina's worden uitgetrokken om te verwijzen naar internationale rapporten en dat deze rapporten nooit zijn voorgelegd.

Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder meer:

"De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

[...]

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;"

Te dezen blijkt dat verweerder informatie heeft gehanteerd van UNHCR en EASO bij de beoordeling van verzoekers nood aan subsidiaire bescherming. Verweerder heeft zich aldus van zijn wettelijke opdracht gekweten om het verzoek tot internationale bescherming te beoordelen aan de hand van *"alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen"*. Verzoeker toont niet aan dat verweerder verplicht was hem te confronteren met deze publiek beschikbare informatie over zijn land van herkomst.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de omstandige motivering, gebaseerd op de voorhanden zijnde informatie en verzoekers profiel, dat hij in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Mede gelet op de aanvullende informatie van verweerder in de aanvullende nota van 27 november 2020 kan verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt, ingevolge de informatie van verweerder, evenmin een concreet element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) of de onmogelijkheid om zich te beroepen op het intern vluchtalternatief.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS